

Radovanov (Vojin) Aleksandar

Profesor emeritus na Pravnom fakultetu za privredu i pravosuđe u Novom Sadu, rođen je 05.04.1947. u Novom Sadu. Otac Vojin, diplomirani pravnik i majka Nadežda, učiteljica. Kćerka Tatjana, diplomirani ekonomista i master ekonomije - završila u Seulu u Južnoj Koreji, unuk Maksim i zet Vladimir Stanković, diplomirani politikolog. Deda po majci, Aleksandar Korčakov je bio plemićkog porekla – grof, visoki oficir Carske ruske armije, a baba po majci Zinaida Korčakov-Sivicki je takođe bila plemićkog porekla. Godine 1917. su emigrirali i sa brojnim Rusima došli u Srbiju gde su i ostali do kraja života. Deda po majci je radio kao profesor ruskog i srpskog jezika u gimnaziji u Vrbasu i ostavio je upečatljiv trag svojim pedagoškim radom u obrazovanju brojnih generacija. Inače, njegova majka je bila kćerka švajcarskog konzula u Moskvi, a među njenom rodbinom su se isticali poznati bankari u Švajcarskoj. Tečno su govorili ruski, nemački i francuski jezik. Deda Sima po ocu je poginuo vrlo mlad u Prvom svetskom ratu tako da je njegova supruga Merima ostala mlada sa četvoro dece, koje je sve izvela na put, a od kojih je i otac profesora Radovanova, Vojin stekao visoko obrazovanje pošto je diplomirao na Pravnom fakultetu u Subotici 1933. godine. U to vreme u Novom Sadu nije postojao Pravni fakultet, a profesori na fakultetu u Subotici su uglavnom bili sa Pravnog fakulteta u Beogradu kao i ruski emigranti. Osnovnu školu „Žarko Zrenjanin“ i gimnaziju „Svetozar Marković“ je završio u Novom Sadu sa odličnim uspehom. Diplomirao je na Pravnom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, 1970. godine sa prosečnom ocenom 9,26. Svake godine je dobijao za odličan uspeh Novembarsku nagradu Univerziteta. Završio je poslediplomske studije i magistrirao iz oblasti građanskog prava, uža naučna oblast Građansko procesno pravo. Doktorsku disertaciju odbranio je iz oblasti građanskog procesnog prava i arbitražnog prava. Po diplomiranju izabran je za asistenta na predmetu Građansko procesno pravo na Pravnom fakultetu u Novom Sadu. Pored predmeta Građansko procesno pravo kao asistent je držao vežbe iz predmeta: Obligaciono pravo, Porodično i Nasledno pravo, a jedne godine i iz Uvoda u pravo. Paralelno sa radom na fakultetu obavljao je i praksu u Okružnom sudu u Novom Sadu, te je nakon sticanja uslova položio i pravosudni ispit. Nakon položenog pravosudnog ispita opredelio se za rad u pravosuđu, gde je radio 30 godina, prvo u Opštinskom sudu u Novom Sadu kao sudija, Okružnom sudu u Novom Sadu kao sudija, Vrhovnom sudu Vojvodine i Vrhovnom sudu Srbije. Nakon prestanka sa radom Vrhovnog suda Vojvodine

bio je izabran za sekretara Pravnog fakulteta u Novom Sadu gde je radio dve i po godine. Februara 1994. godine je bio izabran za savetnika Predsednika Vrhovnog suda Srbije. Bio je predsednik Odeljenja sudske prakse u Okružnom sudu u Novom Sadu i glavni i odgovorni urednik Biltena sudske prakse Okružnog suda punih 10 godina (1998-2008). Od osnivanja časopisa PRAVO – teorija i praksa (1984) je urednik, a od 1996. pa do 2013. godine je glavni i odgovorni urednik ovog naučno – stručnog časopisa. Nakon pauze od dve godine sada je ponovo glavni urednik ovog časopisa. Izabran je za docenta 2000. godine, za vanrednog profesora 2004. godine, a za redovnog profesora Pravnog fakulteta za privredu i pravosuđe Univerziteta Privredna akademija u Novom Sadu 2008. godine, gde je bio i šef Katedre građansko pravnih nauka. Za profesora emeritusa na Univerzitetu Privredna akademija u Novom Sadu je izabran 2015. godine. Na osnovnim akademskim studijama predaje Obligaciono pravo i Građansko procesno pravo. Na master akademskim studijama predaje: Arbitražno rešavanje sporova u privredi i Izrada pravnih akata, a na doktorskim studijama Stečajno pravo. Na Pravnom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu je držao više godina predavanja iz opcionih predmeta Sudska praksa i Izrada pravnih akata, što je studentima bilo posebno zanimljivo zbog praktičnih pristupa profesiji pravnika i sagledavanju sudske prakse. Bio je mentor kandidatima koji su pisali specijalističke radove, master radove, magistarske teze i doktorske disertacije. U toku svoje univerzitetske karijere boravio je više meseci na stručnom usavršavanju u Švajcarskoj (Bern i Ciri) i Nemačkoj (Minhen i Regensburg). Završio je obuku i poseduje sertifikat sudije trenera za edukovanje sudija u Srbiji, sertifikat za suđenje u sporovima iz porodičnopravnih odnosa i sertifikat za medijatora. Objavio je preko 120 naučno – stručnih radova u zbornicama pravnih fakulteta i u eminentnim naučno – stručnim časopisima. Učestvovao je sa svojim referatima i saopštenjima na brojnim naučno – stručnim savetovanjima, seminarima, okruglim stolovima u zemlji i inostranstvu (Kopaonička škola prirodnog prava, Budvanski pravnički dani, Zlatiborski dani prava, savetovanje iz oblasti naknade štete i prava osiguranja: Budva, Bečići, Vršac, Beograd, Palić, savetovanje sudija: Vrnjačka banja, Zlatibor, Donji Milanovac, savetovanje Udruženja pravnika u privredi Srbije- Vrnjačka banja, Banjalučki dani prava, mega savetovanje Intermeksa, savetovanje u organizaciji časopisa Pravo-teorija i praksa, Izbor sudske prakse i mnoga druga). Autor je više knjiga, zbornika sudske prakse i stručnih monografija od kojih su najznačajnije: *Načelni stavovi i pravna shvatanja Saveznog suda, republičkih i pokrajinskih vrhovnih sudova i Vrhovnog vojnog suda; Parnični postupak, sudska praksa, napomene, prilozi i stvarni registar; Zakon o parničnom postupku, sa objašnjenjima, sudskom praksom, stvarnim registrom i priložima; Pravna shvatanja Vrhovnog suda Srbije; Deliktna odgovornost i naknada štete; Priručnik za praktičnu primenu građanskog prava; Naknada štete (zbornik sudske prakse); Bračno imovinsko pravo i porodično procesno pravo; Zbornik sudske prakse Vrhovnog suda Vojvodine – građansko pravna oblast; Zakon o parničnom postupku, kritički prikaz, objašnjenja i tumačenja. Napisao je udžbenike za Građansko procesno pravo, Obligaciono pravo i arbitražno pravo. Napisao je više odrednica za Opštu pravnu enciklopediju i Enciklopediju Novog Sada. Učestvovao je u više naučno-istraživačkih projekata na fakultetu od kojih je najznačajnije: Usavršavanje pravosudne funkcije u SFRJ. Kopaonička škola prirodnog prava mu je dodelila povelju „Litteras Honoris“ za učešće na ovim naučnim skupovima sa svojim referatima. Udruženje za odštetno pravo iz Beograda mu je dodelilo povelju povodom desetogodišnjice ovog udruženja za stručni i naučni doprinos u radu ovog udruženja. Advokatska komora Vojvodine povodom obeležavanja 70 – godišnjice Glasnika AKV mu je dodelila Povelju za izuzetan doprinos u negovanju tradicije i održavanju i podizanju stručnog i naučnog ugleda ovog časopisa. Časopis Pravo – teorija i praksa, povodom obeležavanja dvadesete godišnjice ovog*

naučnog časopisa mu je dodelio Povelju za izraziti doprinos u širenju pravne misli i ostvarivanju naučnog ugleda časopisa. Dobio je Zahvalnicu Pravnog fakulteta u Novom Sadu na doprinosu obogaćivanju bibliotečke građe ovog fakulteta. Obavljao je funkcije u više mandata u raznim strukovnim udruženjima: Udruženje pravnika Srbije, Udruženje pravnika Vojvodine, Udruženje za građansko pravo Vojvodine, Jugoslovensko udruženje za privredno pravo i međunarodno privredno pravo i Jugoslovensko udruženje za građansko procesno i arbitražno pravo. Bio je član predsedništva Udruženja pravnika Srbije i generalni sekretar Udruženja za građansko pravo Vojvodine; arbitar u *ad hock* arbitražama. Obavljao je edukaciju sudija u Srbiji iz oblasti parničnog postupka, naknade štete i stvarnog prava. Držao je nastavu na stručnim seminarima za pripremanje pravosudnog ispita i za sticanje licence stečajnog upravnika i na specijalističkim kursovima. Član je ispitnog odbora za polaganje pravosudnog ispita, član Nastavno – naučnog veća Pravnog fakulteta za privredu i pravosuđe i član Senata Univerziteta Privredna akademija u Novom Sadu. Počasni član IPE (Internacionalna policijska asocijacija) . Najveće dostignuće profesor Radovanov u profesionalnom smislu smatra to što je postao profesor emeritus i što je proveo uspešnih 30 godina u pravosuđu Jugoslavije i Srbije. Služi se vrlo dobro ruskim i nemačkim jezikom. Igranje šaha, putovanja, fotografija, sakupljanje suvenira i geografskih mapa su mu hobi. Misli da je tajna uspeha u konstantnom samopregalačkom radu i permanentnom usavršavanju i dobroj organizaciji profesionalnog posla i privatnog života. Imao je privilegiju da voli to što radi i da radi to što voli, da postupno gradi karijeru kako u sudstvu tako i na Univerzitetu i da bude nezavisan i samostalan u radu kroz ceo svoj radni vek; da uspeh u radu zavisi od njega samog.